

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.051/2024/6.

Felperes: Felperes1

(Cím2.)

Az alperes: Alperes1

(Cím3)

Az alperes képviselője: Csákay és Társai Ügyvédi Iroda

(cím9

eljáró ügyvéd: dr. Csákay Zoltán)

A per tárgya: sérelemdíj, kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, 62.M.70.102/2023/19.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 20.

Í t é l e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 571.500 (ötszázhetvenegyezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felek között 2013. augusztus 12-től határozatlan időre, teljes munkaidős munkaviszony jött létre, amelyben a felperes gépkezelő munkakört töltött be. A felperes munkabére alapbérből, bérpótlékokból és cafetéria juttatásból állt. A felperes alapbére 2022. január 1-től havi bruttó 380.800 Ft-ra emelkedett, a januártól júniusig terjedő időszakban elért havi átlagjövedelme bruttó 429.088 Ft, cafetériája havi 24.412 Ft volt. A felperes 2020. október 13-án munkahelyén balesetet szenvedett, amelyre tekintettel 24 órás kórházi megfigyelésben részesült. A felperesnek 2020. október 13-tól merült fel gyógyszer- és személyi higiéniahoz szükséges termékköltsége. A felperes a balesetet követően táppénzt nem igényelt és kb. 1,5 hét elteltével folytatta munkavégzési tevékenységét. A felek között a jogviszony 2022. szeptember 1-jén alperes felmondásával szűnt meg. A felperes 2022. július 14-től felmondási idejét töltötte, annak teljes időtartamára az alperes a felperest a munkavégzés alól felmentette, 1 havi felmondási időre járó távolléti díjat és 2 havi mértékű távolléti díjnak megfelelő végkielégítést fizetett meg részére.

[2] A felperes a felmondási idő alatt, 2022. augusztus 17-től létesített határozatlan időre, teljes munkaidős munkaviszonyt az cég2 Kft.-vel biztonsági őv készítő munkakörben. A felperessel szemben a jogviszony alatt semmilyen keresőképességi korlátozottság nem állt fenn. A felperes munkabére alapbérből és bérpótlékokból állt. A felperes alapbére a 3 hónapos próbaidő alatt havi bruttó 266.970 Ft, azt követően havi bruttó 286.410 Ft volt.

[3] A felperes 2023. április 20-tól létesített határozatlan időre, teljes munkaidős munkaviszonyt az cég1 Kft.-vel operátor munkakörben. A felperessel szemben a jogviszony alatt 2023. decemberéig keresőképességi korlátozottság nem állt fenn, ezt követően – egy rossz mozdulat miatt – 10 kg-ot meghaladó súlyt nem emelhetett, munkakörében korlátozással végezte feladatait. A felperes munkabére alapbérből, bérpótlékokból és cafetéria juttatásból állt, azonban a felperes cafetériában ténylegesen nem részesült keresőképtelen időszakaira figyelemmel. A felperes alapbére 2023-ban bruttó 1.973 Ft órabér, 2024. január 1-től bruttó 2.032 Ft órabér volt. A felperes 2023. szeptembertől 2024. februárig terjedő időszakban elért havi átlagjövedelme bruttó 360.353 Ft volt.

[4] A felperes rehabilitációs kezelést 2023. évtől vett igénybe.

[5] A felperes 2023. október 19-én nyújtotta be keresetét. Megváltoztatott keresetében az alperes kötelezését kérte jövedelempótló járadék jogcímén

(elmaradt jövedelemre hivatkozással)

- 2022. szeptember 1-től 2023. április 30-ig terjedő időszakra 789.928 Ft,

- 2023. május 1-től december 31-ig 1.308.224 Ft,

- 2024. január 1-től 2038. szeptember 30-ig havi 182.885 Ft,

(elmaradt cafetériára hivatkozással)

- 2022. szeptember 1-től 30-ig 24.409 Ft,

- 2022. októbertől decemberig 73.236 Ft,

- 2023-ban 351.552 Ft,

- 2024. januártól 2038. szeptember 30-ig havi 29.296 Ft,

(gyógyszerköltségre hivatkozással)

- 2021. január 1-től 2038. december 31-ig havi 13.889 Ft megfizetésére,

középidőarányos kamattal terhelten, azzal, hogy ezen összegekből a 18,5 %-os egészségbiztosítási járulékot levonta.

Sérelemdíj jogcímén 20.000.000 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Vagylagosan (előbbi igényei helyett) általános kártérítés jogcímén 35.000.000 Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

[6] A felperes állította, hogy munkabaleset érte, munkavégzés közben sérült az egészségi állapota, amelyért a munkáltató felelősséggel tartozik. A munkabaleset miatt jövedelemkiesése keletkezett, így annak havi összegét vagy egyösszegű általános kártérítését az alperes köteles megfizetni a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 166. § (1) bekezdése, a 167. § (1) bekezdése, a 169. § (1) bekezdése, a 173. § (1) és (2) bekezdései, a 174. § (1) bekezdése, a 175. § (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdése, (3) bekezdés b) pontja és az Mt. 177. §-a alapján alkalmazandó a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:518. § - 6:534. §-ai alapján. Hivatkozása szerint a baleset azért következett be, mert nem működött a fényfüggöny, az asztal méretéhez képest nagyobb méretű tokokon történt a munkavégzés, ez a feladat nem nőknek való munka, erre a munkavégzési feladatra munkavédelmi oktatásban nem részesült. Álláspontja szerint az igényei nem évültek el, önhibáján kívül terjesztette elő később a keresetlevelet, először az interneten megjelölt bíróság nevére, címére küldte. Kérte figyelembe venni a szakaszos elévülés szabályait.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes követelése elévült, mert a felperes által megjelölt baleset 2020. október 13-i időpontjához képest a felperes 2023. október 19-én nyújtott be joghatályos keresetet. A

bíróság elnevezése és címe 3,5 éve köztudomású. Vitatta, hogy a felperes munkabalesetet szenvedett munkaviszonyával összefüggésben, előadta, hogy a felperes utasítás hiányában végezte a munkatársa munkáját annak távollétében. Vitatta az állított keresetkiesés okozati összefüggését az alperesi munkaviszonnyal, munkavégzéssel, balesettel, esetleges elszenvedett egészségkárosodással kapcsolatban. Előadta, hogy a felperes szabad választása szerint helyezkedett el olyan munkáltatónál, ahol kevesebbet keres, hiszen keresőképességi korlátozása nem volt. Nem az alperesi jogviszonyban bekövetkezett esetleges egészségkárosodása miatt esik el az cég1 Kft.-nél a cafetériától. Kiemelte, hogy a felperes a balesetet követően még két évig dolgozott nála, itt egészségi állapotából eredően jövedelemkülönbözöt nem keletkezett. Sem az cég2 Kft.-nél, sem az cég1 Kft.-nél a munkavégzésére korlátozást nem írtak elő, az cég1 Kft.-nél csak a 2023. év végén történt rossz mozdulat miatt került a felperes könnyített munkakörbe. Az alperes hivatkozott mentesülésére és alperesi közrehatásra is, mert a felperes nem munkakörbe tartozó feladatot látott el. Mindemellett a munkaasztalhoz túl közel állt, gyógykezelést 4 év után vett igénybe, a többi munkáltatónál is olyan munkakörben helyezkedett el, ahol fizikai munkát végzett. Vitatta a jövedelem pótló járadék összegét arra figyelemmel, hogy a felperes annak meghatározására alkalmas bizonyítékokat nem csatolt. A sérelemdíj iránti igényt eltúlzottnak tartotta.

[8] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 1.587.500 Ft perköltséget. Megállapította, hogy 9.813 Ft állam által előlegezett költség és 1.500.000 Ft eljárási illeték az állam terhére marad.

[9] Az elsőfokú bíróság az Mt. 286. § (1) bekezdésének, Mt. 175. § (1) bekezdés b) pontjának, (2) bekezdésének, (3) bekezdés b) pontjának, és az Mt. 286. § (3) és (4) bekezdésének idézése mellett elsődlegesen az alperes elévülési kifogásának megalapozottságát vizsgálta. Rögzítette, hogy a felperes sérelemdíj iránti igénye 2020. október 13. napján, míg gyógyszerköltség iránti igénye legkésőbb 2020. október 14. napján vált esedékessé. A felperes alappal nem hivatkozhat az elévülés nyugvására, mert az eljáró bíróság helyes elnevezése köztudomású tény, a közigazgatási és munkaügyi bíróságok 2020. tavaszán megszűntek, a bíróság honlapja a helyes elnevezés mellett, a helyes címet is tartalmazza. A felperes az elévülési időn belül akár személyesen, akár elektronikus kapcsolattartás útján is benyújthatta volna a keresetlevelét. A felperes eredményesen nem hivatkozhat az elévülés megszűnésére sem, a csatolt okiratokból nem volt megállapítható, hogy az alperes a követelést elismerte, vagy a felperessel egyességet kötött. A felperes a sérelemdíjra és gyógyszerköltségre vonatkozó kereseti kérelmét 2023. október 19. napján az elévülési időn túl terjesztette elő.

[10] A törvényszék nem találta megalapozottnak a felperes általános kártérítés iránti igényét, érvelése szerint az általános kártérítés jogintézményének alkalmazási korlátja, hogy mindaddig nem kerülhet rá sor, amíg nyilvánvalóvá nem válik, hogy a kár mértéke nem számítható ki. A bírói gyakorlatot idézve kifejtette, a jövedelemkiesés miatt általános kártérítés csak akkor állapítható meg, ha az elmaradt jövedelem vagy annak egy része nem számítható ki.

[11] Az elsőfokú bíróság az Mt. 173. § (1) bekezdésének, az Mt. 177. § -nak és a Ptk. 6:528. § (1) bekezdésének idézése mellett vizsgálta a felperes jövedelem pótló

járadékigényének megalapozottságát, a követelés jogalapjának és összecszerúságának bizonyítottaságát. Rögzítette, hogy az alperes vitatása ellenére a felperes nem indítványozta igazságügyi orvostan szakértő kirendelését a szakkérdésnek minősülő munkaképesség csökkenés meghatározására, amely egyik konjunktív eleme a jövedelempótló kártérítésnek a jövedelemkiesés mellett. A felperes igazságügyi orvostan szakértő kirendelését csak azon kérdésben kérte, hogy a baleset a munkaviszonnyal okozati összefüggésben merült-e fel. A felperes terhére róta, hogy nem ajánlott fel teljeskörűen okirati bizonyítékokat a jövedelemkiesés körében, amelyben a munkabérek mellett a munkavégzésre kapott rendszeres juttatásokat is figyelembe kell venni. Az elsőfokú bíróság részletesen elemezte a jövedelemkiesés körében csatolt okirati bizonyítékok hiányosságát, azok korlátozott bizonyító erejét, rögzítette, hogy nemcsak a szakkérdésnek minősülő munkaképesség csökkenés nem volt megállapítható, hanem a felperes megtérült havi átlagjövedelmének összege sem a 2022. szeptember 1-től december 30-ig, a 2023. január 1-től április 19-ig, a 2023. április 20-tól augusztus 31-ig terjedő időszakra. A jelenlegi munkáltatótól becsatolt keresetigazolás nem volt alkalmas a 2023. szeptemberétől december végéig terjedő időszakra az átlagjövedelem számításához szükséges megtérült jövedelmek bizonyítására, mert a keresetigazolás részben 2024. évi adatokat is tartalmazott. A bizonyítatlanság következményét a felperesnek kell viselnie.

[12] Az elsőfokú ítélettel szemben a már jogi képviselő nélkül, személyesen eljáró felperes terjesztett elő fellebbezést, amely az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú határozat tényállása téves, iratellenes, az indokolása pedig hiányos, abból nem derül ki több bizonyítási indítvány mellőzésének indoka. A megállapított tényállást illetően kifejtette, nem 2022. október 16. napjától merült fel gyógyszerköltsége, a gyógyszereket az év végéig az orvos biztosította. Volt táppénzen is, ezt okirattal tudja bizonyítani, azonban az elsőfokú bíróság az ügy lezárásával nem tette lehetővé az irat benyújtását. Előadta, a történetek után az üzemorvos már az alperesnél is csak könnyített munkavégzésre találta alkalmasnak, azonban ezt a munkahelyi vezetője figyelmen kívül hagyta, ráadásul 7 hónapig munkaalkalmassági vizsgálat nélkül foglalkoztatták. Az cég2 Kft.-nél is bemutatta az üzemorvosnak az orvosi iratokat munkahelyi balesetéről, ezért eleve könnyített munkakört vállalhatott, erre a könnyített munkakörre további korlátozottság már tényleg nem állt fenn. Az cég1 Kft.-nél is bemutatta az alperesnél történ munkahelyi balesetére vonatkozó orvosi iratokat, zárójelentést, ezért itt is csak könnyített munkát végzett. A felperes sérelmezte, hogy többször kérte okiratok csatolására kötelezni az alperest, eredménytelenül hivatkozott bizonyítási szükséghelyezetre. Sérelmezte, hogy az általa indítványozott tanúk meghallgatására nem került sor, azt pedig az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a gépen önkényesen, engedély nélkül végzett munkát, hogy túl közel állt a géphez. Az elévülés körében kifejtette, hogy követeléseit azok felmerülésének időpontjától kérte megfizettetni az alperessel, a kárigény kezdő időpontját az Mt. 175. § (3) bekezdés b) pontjára hivatkozással jelölte meg. A 3 éves elévülési idő csak 2025. év végén telhetett volna el. A bíróság elnevezése csak a bennfenteseknek köztudomású, az utca emberének nem. Aki a bíróság korábbi elnevezési címét feltette az internetre, annak gondoskodnia kellett volna annak töröltetéséről is. Laikus személytől nem várható el, hogy ismerje a jogszabályváltozásokat, és a számítógép kezelését is. Elvárható lett volna az is, hogy a téves címzéssel érkezett levelet az egyik bírósági épületből átküldjék a másikba. Az éves béremelések mértékét az alperes csak hiányosan igazolta, ezért nem volt pontos kárszámítása, a bizonyítatlanságot az elsőfokú bíróság mégis az ő terhére értékelte. Az igazságügyi orvosszakértő kirendelésére vonatkozó indítványa a munkahelyi balesete és a könnyített munkavégzés közti ok-okozati összefüggés megállapítására vonatkozott. Ilyenkor a „benne rejlő értelem szerint” a szükségessége miatt

azt is vizsgálják, hogy a munkaképesség csökkenés milyen mértékű. A felperes azt is kifejtette, nem érhető számára, hogy miután igazolta az cég1 Kft.-nél elért átlagkeresetét, miért hiányolta a bíróság a bérjegyzéket, ezzel szemben amelyik munkáltatóra vonatkozóan önhibáján kívül csak bérjegyzéket tudott csatolni, annál pedig az átlagjövedelemről szóló kimutatást hiányolták.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelemében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint sem az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, sem annak megváltoztatása nem indokolt. Előadta, az eljárás során végig vitatta azt, hogy a felperes által állított keresetkiesés, és az állított baleset között ok-okozati összefüggés lenne. A felperes erre vonatkozóan bizonyítási indítványt nem tett annak ellenére, hogy a bíróság tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről. A felperes az eljárás során a munkahelyi baleset megállapítására kérte igazságügyi orvostanszakértő bevonását, míg a baleseti mechanizmusra nem indítványozott szakértőt, a felperes végső soron nem tartotta fenn a munkaviszony és a baleset közötti ok-okozati összefüggés megállapítására a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes terhére a bizonyítatlanságot, hiszen a felperes nem tett bizonyítási indítványt sem a baleset munkahelyi jellege kapcsán, sem az esetleges baleseti eredetű munkaképesség csökkenés tekintetében, sem az alperesnél fennállott munkaviszonya megszűnése utáni jövedelmének a mértéke kapcsán, amelyből megállapítható lett volna a felperes által állított jövedelemkiesés mértéke. Sem pedig a tekintetben, hogy az alperesnél fennállott munkaviszonya megszűnése utáni jövedelmének az alacsonyabb mértéke összefüggésben lenne az alperesnél fennállott munkaviszonyával. A felperes fellebbezésében tett azon nyilatkozata, hogy gyógyszerköltsége nem 2022. október 13-tól merült fel, mert gyógyszereit az orvosa biztosította 1 évig, ellentétben áll korábbi nyilatkozatával, ennek bizonyítására sem az eljárás során, sem a fellebbezésében bizonyítást nem indítványozott. Ugyanez igaz azon tényelöadásra is, miszerint a balesetét követően táppénzen volt és az üzemorvos könnyített munkavégzésre találta csak alkalmasnak. A felperesnek a perfelvétel lezárását követően nem volt lehetősége az erre vonatkozó okirati bizonyíték előterjesztésére. A felperes arra sem ajánlott fel bizonyítást, hogy az cég2 Kft.-nél és az cég1 Kft.-nél is bemutatta az üzemorvosnak a balesetre vonatkozó orvosi iratokat, amelynek következtében csak könnyített munkakört tölthetett be. A felperes szakértő kirendelésére vonatkozó indítványa akkor felelt volna meg a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) rendelkezéseinek, ha az indítványban feltünteteti azokat a határozott kérdéseket, amelyeket a szakértőnek a szakvéleményében meg kell válaszolnia. A fellebbezés érvelésével ellentétben nem lehet „benne rejlő értelem” szerint más kérdéseket vizsgálni azon kérdéseken kívül, amelyre a szakértő kirendelésére irányuló indítvány vonatkozott. Az alperes egyetértett az elsőfokú ítélet elévülésre vonatkozó indokaival és azon indokokkal is, amelyek az általános kártérítés nem alkalmazhatóságára vonatkoztak. A felperes körületekintő eljárás esetén kideríthette volna az eljáró bíróság helyes elnevezését és címét. Kiemelte, hogy a felperes által állított munkahelyi baleset, illetve a könnyített munkavégzési lehetőség közötti ok-okozati összefüggés és a munkaképesség csökkenésének mértéke olyan tény, amelynek bizonyítása a felperes érdekében állt. A felperes a bíróság kioktatása ellenére sem kérte szakértő kirendelését az ok-okozati összefüggés bizonyítására. Ezen túlmenően nem indítványozta az cég2 Kft. megkeresését a fél éves átlagkereset kimutatásának kiadására, nem szerezte be az cég1 Kft.-től a 2023. április 20. napjától augusztus 31. napjáig terjedő időszakra vonatkozó bérjegyzéket. A felperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy az alperes nem csatolta a bérfejlesztésre vonatkozó iratokat, mivel a 2024. június 24-ei tárgyaláson erre vonatkozó indítványát nem tartotta fenn.

[14] A felperes fellebbezése nem alapos.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között, a Pp. 376.§ (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta felül és megállapította, hogy a Pp. 379. § és 380. §-ban írt feltételek nem állnak fenn. A kizárólag hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelem folytán az ítéltábla csak azt vizsgálhatta, hogy a fellebbezésben megjelölt okok miatt az elsőfokú határozat jogszabálysértő-e, azok megalapozzák-e az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését.

[16] Az elsőfokú bíróság ítélete nem jogszabálysértő, a felperes által megjelölt körülmények az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését nem indokolják, az ítéltábla hivatalból sem észlelt olyan okot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. A törvényszék anyagi pervezetése megfelelt az eljárási szabályoknak, nem sértette meg a bizonyítékok mérlegelésének Pp. 279. § (1) bekezdésében rögzített szabályát, illetve helyesen értékelte a felperes terhére a bizonyítottság hiányát. Az elsőfokú bíróság határozatában eleget tett indokolási kötelezettségének (Pp. 346. § (5) bekezdése), az ítéletben indokát adta annak, hogy a felperesi bizonyítás mennyiben volt hiányos, illetve, hogy releváns tényekre (egészségkárosodás, munkaképesség csökkenés, ok-okozati összefüggés) vonatkozó bizonyítási indítvány hiányában mellőzte a munkabaleseti jelleg körében a szakértői bizonyítást.

[17] Az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy a felperesnek a másodfokú eljárásban tett azon előadása, hogy gyógyszerköltsége nem 2022. október 13. napjától merült fel, a gyógyszereket a kezelőorvos biztosította egy évig, továbbá, hogy a balesetet követően táppénzen volt, illetőleg az cég2 Kft.-nek és az cég1 Kft.-nek, ezen cégek üzemorvosainak bemutatta a balesetre vonatkozó orvosi iratokat, amelyek miatt csak könnyített munkákat vállalhatott, olyan új tényelőadásnak minősülnek, amely a Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban nem volt figyelembe vehető.

[18] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a sérelemdíj igény és a gyógyszerköltség igény elévülése tekintetében, e körben helyesen értékelte a felperes önhibáját a keresetlevél előterjesztésekor és helyesen állapította meg az általános kártérítés alkalmazhatósága feltételeinek hiányát. Az ítéltábla az elsőfokú határozat ezen indokaival egyetért, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csak utal. Amennyiben a felperes a keresetlevelet postai úton kívánta benyújtani, akkor azt a hatályos jogszabályok alapján megnevezett, hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak, annak címére kellett megküldenie, a helyes adatokról a bíróság hivatalos honlapján tájékozódhatott. Az egységes bírói gyakorlat értelmében az általános kártérítés alkalmazásának nem lehet az az indoka, hogy az igényt érvényesítő fél mentesüljön az őt terhelő bizonyítás alól.

[19] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási érdek, a bizonyítási teherre történő kioktatás körében nem sértette meg anyagi pervezetési kötelezettségét. A per 2024. június 24. napi tárgyalásán a 19. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítetten nyilatkozott az alperes, hogy a felperes jogviszonyának megszüntetését követően elért felperesi jövedelmek és az alperesnél esetlegesen bekövetkezett baleset miatti egészségkárosodás között nincs meg az ok-okozati összefüggés. Az alperes azt is vitatta, hogy a vele fennállt jogviszony során esetleg

felperesnél kialakult egészségi állapot, és azon körülmény között, hogy a felperes nem részesülhet cafetáriában, lenne ok-okozati összefüggés. Az elsőfokú bíróság rögtön ezt követően tájékoztatta a feleket, hogy az okozati összefüggéseket, a kár bekövetkeztét és mértékét a felperesnek kell bizonyítania, arról is tájékoztatta a felperest, hogy az okozati összefüggések szakkérdésnek minősülnek, tehát a jogi képviselővel eljáró felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy e körben bizonyítási kötelezettségének csak igazságügyi szakértő kirendelésére tett indítvánnyal tud eleget tenni. A felperes ennek ellenére igazságügyi orvosszakértő kirendelését csak azon tény bizonyítására indítványozta, hogy őt az alperesnél, a munkahelyén érte baleset.

[20] A felperes fellebbezési érvelésével ellentétben a szakértői bizonyítást sem a perben eljáró bíróság, sem a szakértő nem terjeszthette volna ki az indítvánnyal nem érintett szakkérdésre. A felperes által hangoztatott „benne rejlő értelem” elvével ellentétben a Pp. 308. § (2) bekezdése kimondja, a bíróság a felek által feltüntetett kérdésekkel érintett tényállítások tekintetében tehet fel a szakértőnek kérdést. Bizonyítatlan maradt tehát az a tényállítás, miszerint a felperes az új munkáltatóknál azért lett más munkakörben foglalkoztatva, a jövedelme azért volt kevesebb, mint az alperesnél, mert az alperesnél balesetet szenvedett, az egészségkárosodást okozott neki, amely csak a későbbi munkakörök betöltését és az újabb munkáltatóknál kapott jövedelem elérését tette lehetővé. Megjegyzi az ítéltábla, az, hogy a felperes az új munkahelyén kevesebbet keres és ez ok-okozati összefüggésben áll az esetleges munkabalesettel, az ennek következtében beálló egészségkárosodással, csak részben minősült szakkérdésnek. A felperes arra vonatkozóan, hogy az újabb munkáltatóknál miért pont azt a munkakört töltötte be, nem indítványozta sem az újabb munkáltatók megkeresését, sem részükről eljáró személy tanúkénti meghallgatását. Erre az elsőfokú eljárásban a perfelvétel lezárását követően már nem volt lehetősége, a másodfokú eljárás során pedig az erre vonatkozó bizonyítást a Pp. 373. § (3) bekezdése zárta volna ki.

[21] A felperes fentebb részletezett mulasztása az érvényesített igény jogalapja bizonyítatlanságát eredményezte, ezért nem volt feltétlenül szükséges az elsőfokú eljárásban a kereseti kérelem összecszerűségére vonatkozó okirati bizonyítás, az e körben előterjesztett okirati bizonyítékok értékelése. Egyébiránt az összecszerűség bizonyításához nem csak az alperesnél időközben megvalósult béremelés mértékét kellett bizonyítani, amely tekintetében a felperes valóban alappal hivatkozhatott a Pp. 265. § (2) bekezdése szerinti bizonyítási szükséghelyzetre. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utalt, hiányoztak az adatok a ténylegesen elért átlagjövedelem kiszámításához is. Amennyiben az cég2 Kft.. elzárkózott attól, hogy a felperes elért jövedelmére vonatkozó adatokat szolgáltatassa, a perben a felperesnek ezt igazolnia kellett volna, és indítványoznia a Pp. 322. § (1) bekezdése szerinti megkeresést az okiratok beszerzésére.

[22] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási törvény bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályait nem sértette meg, a felperes által hivatkozottak alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nincs mód, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 382. §-a alapján, az ügy érdemét nem érintve, helybenhagyta.

[23] Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes által a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5)

bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése szerint felszámított ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére. Az ítéltábla a felszámított perköltség összegét az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján kisebb mértékben mérsékelte, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú határozat felülbírálatára tárgyaláson kívül került sor, az alperesnek a kizárólag hatályon kívül helyezésre irányuló felperesi fellebbezés tekintetében kellett ellenkérelmet előterjesztenie.

[24] A másodfokú bíróság a Pp. 101. §-a szerint rendelkezett a fellebbezési illeték viseléséről, melynek maximális összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg, figyelemmel a másodfokú eljárás pertárgyértékére. A pervesztes felperes a munkavállalói költségkedvezmény megállapításáról és érvényesítésének szabályairól szóló 73/2009. (XII. 22.) IRM rendelet alapján és a Pp. 525. § (1) és (3) bekezdései szerint munkavállalói költségkedvezményre jogosult, ezért a felperes által le nem rótt fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

Győr, 2024. december 3.

Dr.Bartus Erika s.k.
a tanács elnöke

Dr.Konarik Attila s.k
előadó bíró

Dr.Mózsa Gábor s.k.
bíró